

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Ivlivm Avgvstvm & Septembrem

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Assvptione Solennitas Sanctiſimæ Dei Genetricis Virginis Mariæ. Ex R. P. Ludouico Granatensi & sermone Ioannis Damasceni, adiunctis paucis ex C. Baronij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42728

gionis Christianæ disciplinis imbuendam commiserit. Hoc verò vir diuinus non verbo tantum, sed excellenti vitæ integritate effecit; quæ gentis illius animos ita permouebat, ac in solita virtutis splendore illustrabat, ut cuncti non hominem sed angelum è cælis missum crederent. Nihil enim in eo, quod ad virtutum omnium perfectionem attinet, requiri videbatur. Itaque post vberem animarum messem Domino oblatam, omnis colluisionis immunis, ac meritorum

Obitus eius. trophæo insignis, in VVesteruoert ex huius carnis migravit ergastulo, sine fine foeliciter gauisurus in Domino. Sacrum corpus eius fuit longam vtriusque loci populorum post alterationem, insigni de æarca testamenti Domini renouato miraculo demùm diremptam, in Elste, cum omni veneratione, ingenti omnium luctu sepulturæ commendatum: Ibi per tanti Patris intercessionem multæ miraculorum declarantur à Domino virtutes.

Vide C. Baronij Annal. Tom. 1 Anno Christi 48. & Not. in Martyr. Rom 15. August.

ASSUMPTIONIS SOLENNITAS
Sanctissimæ Dei Genetricis Virginis Mariae. Ex R. P. Ludouico Granatensi & sermone Ioannis Damasceni, adiunctis paucis ex C. Baronij.

CVM multa sunt ac penè innumera, in hac sacratissima solennitate commemorati-
one dignissima, illud nos tantum pro instituti nostri modulo attingere volumus & debemus, qua celebritate ac lætitia, hodierna die Sacratissima Virgo à supernis ciuibus excepta sit.

Principio igitur cõstat, inter alia Angelorũ mini-

ministerio hoc imprimis numerari, quod sint animarum nostrarum (si piè vixerimus) in cælum portitores. Sic enim mendicus ille Lazarus, (in Evangelio, ipso Domino referente) ab angelis in sinum Abrahæ portatur. Quod si ex vngue leonem (quod aiunt) æstimare licet, iam tum conijcere poterimus, qua celebritate & pompa, quibus hymnis & canticis, & qua celestis illius Senatûs lætitia, Mater Regis æterni hodie excepta sit. In terrenis quippè regnis hoc videmus, quod cû noui Regis nuptiæ celebrantur, aut filius regni hæres nascitur, aut etiã Rex ad Imperatoris dignitatem euehitur, & imperatoria corona redimitur, regni Proceres, quo quifque Regi charior, & in eius regno præstantior est, eo sumptus maiores in Principis sui gratiã facere, maioremque lætitia significationem dare. Cû igitur hoc die Regis æterni Mater in cælum conscenderit, vt regiam coronam, dignitati & meritis eius debitam, perciperet, superni illi ciues, qui tanto charitatis ardore communem Dominum & Regem suum prosequuntur, qua hodie lætitia perfulsârunt? qua frequentia ad hunc diem celebrandum conueniunt? quibus hymnis & canticis Matris Domini sui laudes prædicârunt? cum omnes intelligerent, gloriam Matri Dei exhibitam, in Regis sui gloriam redundare? Quale autem hoc genus obsequij fuerit, nemo poterit mente cõplecti, nisi qui charitatis magnitudinem, qua communem Dominum Sancti diligunt, potuerit pro dignitate æstimare, qui solis ipsis ac Deo cognita est. Accessit & alia causa, quod cû superni ciues, fælicitatis suæ gloriam, & omnia

*Angeli Sancti
Forumantibus
mas in cælum
deferunt.*

Luc. 16.

gratiarū genera, quibus ad illam peruenerunt, humanitati Christi debeant, hoc est, innocentissimo illi Agno, qui occisus est ab origine mundi, cui omnes salutē sua in Apocal. magnis vocibus acceptam fecerūt, cum, inquā, tantum honoris & glorię huic sacrę humanitati & sanguini debeant, consequens erat, vt proximo loco beatissimę Virginis se debitores profiterentur, ex cuius intemeratis visceribus, illa caro, ille sanguis, illa humanitas delibata est. Illam igitur post filiū, tanquā mediatricę salutis, matrem gratiæ, ministram gloriæ, cęli fenestram, & vitę ianuam agnoscunt, diligunt, amplectuntur, & toto affectu reuerentur.

Apoca. 13.
5.

Quo iubilo
virgo Dei
para, à SS. in
Cælo recepta
fuit.

Itaque hodierna die nō solum in gratiam filij, sed etiā ob grati animi officiū erga beatissimā matrē, oēs ē solijs suis surrexerunt; oēs Virgini occurrūt; omnes sacris eius pedib⁹ prouoluti sunt: omnes eius laudes & gloriā cecinerunt; illiq; post filium salutis & felicitatis suę beneficium acceptum retulerunt. Vbi Iudith vidua, abscisso principis Assyriorū capite, ludæorū populum ab imminēti exitio liberauit, seniores populi & sacerdotes magnificis cętitulis ornantes, Tu(aiebant) lætitia Israel, tu gloria Hierusalem, tu honorificentia populi nostri. Benedicta filia tu à Domino, quia per te fructum vitę communicauimus. Quanto igitur iustius hæ voces & laudes beatissimę Virgini cōueniunt? quæ non Principis Assyriorum, sed serpentis antiqui capite cōtrito, nos à diaboli seruitute, à morte peccati, & gehennę incendio liberatos, cęlestis regni ciues effecit? Illam igitur meritis laudibus ornāt; illius gloriā

Iudith. 15.

Genes. 3.

riam prædicant; illam magnificis titulis nuncupant. Tu (inquiunt) genitrix gratiæ, inuentrix vitæ, mater, salutis; Tu stella illa orta ex Jacob, *Num. 24.* ex qua radius processit, qui vniuersum mundum illuminauit. Tu viuum & animatum templum Dei, in quo salus mundi nouem mensibus habitauit. Tu arca illa mystica testamēti, quæ cæleste mænna, hoc est, Angelorum & hominum panem, continuisisti; Tu aureum illud propitiatorium, per *Exodi 16.* quod infensum sceleribus nostris diuinum nuncupatur. Tu veri Salomonis thronus, tu aula regia, tu thalamus, in quo cælorum Rex & Dominus requieuit. Tu hortus conclusus, & fons signatus, qui nulli unquam, nisi cælesti Sposo, patuit. *25.* *3 Reg. 10.* *Cantic. 4.*

His igitur titulis, his vocibus, Sanctorum omnium chori Virginis beatæ gloriæ prædicabatur. Quæ autem vis orationis explicare valeat, quæ læticia simul & admiratione beatæ illæ mentes completæ fuerunt; cum incomparabilem Virginis puritatem, & pulchritudinem, & clarissimam virtutum eius odorem perciperunt? Eorum quippe nomine hodie canit Ecclesia; Vidi speciosam, sicut columbam; ascendentem desuper riuos aquarum, cuius inestimabilis odor erat nimis in vestimentis eius, & tanquam dies verni circumdabant eam flores rosarum, & lilia conuallium.

Sed inter has tamen Sanctorum laudes & voces, multo dulcius Virginis auribus dilectissimi filij vox insonabat; qui placidissimi vultu matri occurrens his vocibus eam compellabat; Surge, propera amica mea, coluba mea, formosa mea, & veni. Iam enim hyems transijt, imber abiit & recessit, flores apparuerunt in terra nostra. Veni

Gg 4 sponsa

Math. 25.

sponsa mea; veni de Libano, veni, coronaberis; Ad electos, Saluator in extremo iudicij die se dicturum esse ait; Venite benedicti Patris mei, percipite regnum quod vobis paratum est ab origine mundi. Esuriui enim, & dedistis mihi manducare; sitiui, & dedistis mihi bibere; hospes eram, & collegistis me; nudus, & cooperuistis me. Quanto ergo iustius hæc eadem verba, ad Matrem Filius in clamabit? Veni, inquit, benedicta Patris mei, & accipe thalamum tibi antè mundi constitutione præparatum; quæ me esuriètem pauisti, sitientè potasti, nudum carne vestisti, & hospitem ac peregrinum in terris, intrà pudicū pectoris tui hospitium excepisti, lactasti, & omni pietatis obsequio fouisti.

*De Sacro-
sancto Virgi-
nis corpore
quid actum.*

Et hoc quidem splendidissimo comitatu, hac communi supernorum ciuium lætitia, hodierna die ad thronum sibi à Deo paratum beatissimam Virginis animam deductam fuisse, dubiū nō est. De sacratissimo verò illius corpore quid Ecclesia ex antiqua & verissima traditione accepit, silentio transeundum non est. Siquidè tempore gloriosæ illius dormitionis, ferūt dispersos per orbem Apostolos, momento temporis diuinitus Hierosolymis conuenisse, eiusque exitum, Angelorum concentu & hymnis dulcisonis honoratum, pari gaudio & alacritate ab Apostolis celebratum fuisse. Sacratissimū autem corpus eius munda inuolutum syndone, & arca reuerenter inclusum, in clytis Apostolorum humeris in prædium Gethsemane delatum est. Cum autem sacri portitores in montis essent descensu, aiunt Hebræum quendam,

fer-

feruū peccati, audaci & inconsiderato impetu, & infelici impressione, in diuinū illud tabernaculum irruisse, & ambabus manibus apprehensum furiosè grabatū in humum deijcere voluisse. Sed mox audax & nefarium facinus cælesti ultione fuit repressum; nam arescentibus manibus ipse concidit, agnitoque scelere, supplex sui reatus veniam postulauit. Tunc Apostoli constitère; ac mutilata brachia infelicis Hebræi feretro admouerunt, dictoque citius, pristinam incolunitatem, cum insigni dono fidei lætabundus accepit. Hinc Gethsemane in prædium tendentes, summa cum reuerètia corpus in monumento posuère; vbi dies admodum tres continuos, cælestes hymni, Apostolis de more Ecclesiæ iusta ei soluentibus auditi sunt. Tertio verò die vnus Apostolorum, qui fortè tum præsens non erat, superuenit, voluitque insita animi pietate, aperto monumento, corpori debitos deferre honores, & parem cum reliquis cultum exhibere. Cumque postulato eius annuentes reliqui loculum aperuissent, syndonem quidem honestè compositam viderunt, corpus verò nequaquam inuenire potuère, sed ineffabilis quædam odoris suauitas ad omnium nares permanabat; prorsus vt mysterij obstupefacti miraculo hoc solùm cogitarent, quod cui placuit ex sacrosancta Virgine carnè assumere, & post partum incorruptè eius virginitatè cōseruare, ei quoque visum esse, intemeratū eius & impollutum corpus, antè communem resurrectionis diem ad cælos honorificè transferre.

Porrò ne cui hæc eadem friuola videantur, sanè eorum confirmantur testimonio, quorum

G g 5

& ocu-

*Ultio diuina
in perfidam,
sacras Virgi-
nis reliquias
violare co-
nantem.*

*Cælesti me-
lodia, ad e-
ius tumulum
triduo auditur.*

*Aperto mo-
numento,
corpus san-
ctissimum nõ
inuenitur.*

& oculata fides, & auctoritas haecenus ab Ecclesia recepta perseverat. Nā vnā cū Apostolis Sanctissimus Timotheus primus Ephesiorum antistes, & Dionysius Areopagita præsētes fuerunt; sicut ipse præclaro cōfirmat testimonio, in ijs, quæ de B. Hierotheo, (qui ipse quoq; tūc aderat) scripsit ad dictum Timotheum sic dicens; Nā etiam apud ipsos à Deo afflatos sacrorū Antistites, quando nos quoq; vt nosti, & multi ex sanctis nostris fratribus, ad contuendū corpus, quod vitæ principium dedit, & Deum suscepit, conuenissemus, (aderat autē & Domini frater, Iacobus, & Petrus suprema & antiquissima Theologorum summitas) & viso sacro corpore, placuit omnibus prout quisq; poterat, hymnis celebrare infinitā bonitatem diuinarum virtutum. Hæc ille; Cæterum quanquam de tempore quidē obitū Deiparæ Virginis diuersæ ferantur sententiæ, nec Ecclesia certum aliud definitum, illud tamen (sicut tam ex Græcorum tam Latinorum ferè omnium assertione, ita etiam ex Romanæ Ecclesiæ vsu recepto) firmiter constanterque est asserendum ac profitendum; Ipsam Sanctissimam Dei Genitricem Mariam, vt hominem, naturali exitu vita functam; ynaque cum Sacratissimo illo corpore, quo impartita est Deo carnem, in cælum esse receptam. Quod quidem haud adeò mirum vel nouum videri debet, cū, si cætera in illam collata pensentur beneficia, hoc leuius censendum videatur, quod & alijs plurimis constat fuisse diuina liberalitate concessum. Quod si Christo resurgente ex mortuis, multa subindè (vt ait Euangelista)

*Nota fidem
iam dictorū,
ex Dionysio
Areopagita.*

*Hæc C. Baron. Tom. 1.
Annal.*

*Assertio de
S. V. Mariæ
assumptione.*

sanctorum corpora surrexerunt, & introierunt in sanctam civitatem, & apparuerunt multis; (Quos, penetrans ille caelos, duxit secum in altum, captiuam, (ut est apud Paulum) ducens captiuitatem.) Quid, inquam, ^{Matth. 27.} tam mirum, tam nouum, ut matri concessum sit, quod compluribus seruis constat fuisse tributum? Sunt & aliae innumeræ rationes, immò & sanctorum oracula Prophetarum, quæ non id suadeant solum, sed & affirmare compellant; quæ cum ab alijs pluribus sint recensita, in illis diutius non est necesse immorari. ^{Ephes. 4.}

VITA S. ARNVLPHI, EPISCOPI ^{Vide C. Baron. Not. in Martyr. Roman.}
Suefionensis, ex ea qua est per Lisiardum eius successorem. Excessit ex humanis anno Domini mill. simo octogesimo septimo. Extat apud V. P. L. Surium.

PER id tempus, quod Flãdrię regio ^{15. Aug.} Balduni Comitis & Adelæ cõiugis eius regimine ornabatur, regnum Francorũ moderante Henrico filio Roberti, & apud Anglos regnante Eduardo Rege pientissimo, fuit vir nobilis, ^{Patria & Parentes S. Arnulphi.} Fulbertus nomine, in pago Brabantię, apud fluuium Scaldem in villa, quam vocant Thiden-gen; qui non solum genere sed etiam mundanarum rerũ copia locuples, inter ceteros cõterraneos & animo & carne modis omnibus eminebat. Porrò nobiliũ more, digno matrimonio inito, ex nobilissima coniuge ^{* Mansuned. de.} Meinfinde filium elegantem sustulit; qui iam adultus, & armis gestãdis aptissimus, ex humanis sublat⁹ est.
 Eius